Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!

ВОЛЬНАЯ ПРАЦА

Орган Беластоцкага абкома і гаркома КП(б)Б і аблвыканкома.

Год выдання другі.

№ 38 (107) ПЯТНІЦА 16 ЛЮТАГА 1940 г.

Цана 10 капеек

Учора пачалося вылучэнне кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўных Советаў СССР і БССР ад заходніх абласцей Беларускай ССР

На ўсіх агульных сходах працоўных Беластока і Гродна аднадушна вылучан першым кандыдатам у дэпутаты вялікі СТАЛІН і яго баявыя саратнікі таварышы МОЛАТАЎ, ВАРАШЫЛАЎ і КАГАНОВІЧ

Першыя кандыдаты

Учора адбыліся многалюдныя сходы на прадпрыемствах Беластока, Гродна, Ломжы і іншых гарадоў нашай абласці, прысвечаныя вылучэнню кандыдатаў у Вярхоўныя Советы СССР і БССР. Сходы прайшлі ў абстаноўцы найвялікшага ўздыму. Упершыню ў сваім жыцці працоўныя заходніх абласцей маюць магчымасць адкрыта выразіць сваю волю, вылучыць кандыдатаў у Вярхоўныя органы ўлады. Не памешчыкі і капіталісты, не банкіры і гандляры, не агенты англа - французскага імперыялізма: пэпэсаўцы, бундаўцы і іншая нечысць рашаюць лёс мільённых мас. Сам народ, працоўныя масы называюць імёны сваіх кандыдатаў, называюць імёны лепшых сыноў і дочак народа, адданых сваёй любімай радзіме—СССР, сваёй партыі, свайму любімаму Сталіну.

Першым кандыдатам народ назваў свайго бацьку і настаўніка, свайго вызваліцеля, свайго любімага правадыра і друга таварыша **Сталіна.** Цяжка апісаць радасць, з якой рабочыя сустрэлі гэта любімае імя. Сталін — тварэц і арганізатар перамог нашай соцыялістычнай радзімы. Сталін — тварэц самай дэмакратычнай у свеце Канстытуцыі. Сталін—друг і бацька ўсіх прыгнечаных народаў свету. У асобе таварыша Сталіна советкі народ бачыць сваю сілу ў барацьбе за канчатковую пабудову комунізма. З велізарнейшым уздымам сустрэты прапановы аб вылучэнні кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Совета бліжэйшых саратнікаў таварыша Сталіна таварышоў **Молатава, Варашылава і Кагановіча.**

Агульныя сходы рабочых, работніц і служачых тэкстыльнага камбіната № 2 вылучылі кандыдатам у Совет Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР тав. **Турлейскага Івана Антонавіча.** Тав. Турлейскі па нацыянальнасці паляк, сын рабочага - чыгуначніка. З юных год таварыш Турлейскі актыўна ўдзельнічаў у рэволюцыйным руху. У 1934 годзе ён арганізоўвае забастоўку студэнтаў супроць павышэння платы за абучэнне. У 1936 годзе тав. Турлейскі — адзін з арганізатараў першамайскай дэманстрацыі ў Ломжы. Яго арыштоўваюць, кідаюць у турму. Пасля выхаду з турмы яго не дапускаюць да вучобы, да работы. З вялікімі цяжкасцямі ён атрымоўвае чорную работу.

Польска - германскую вайну тав. Турлейскі сустракае радавым у польскай арміі. Калі да салдат дайшла радасная вестка аб вызваленчым паходзе Чырвонай Арміі, тав. Турлейскі, як і тысячы іншых салдат польскай арміі, кінулі зброю і прабраліся ў вызваленыя абласці.

З энергіяй і тэмпераментам тав. Турлейскі бярэцца за работу па аднаўленню прамысловасці, па навядзенню рэволюцыйнага парадку. Яго выбіраюць дэпутатам Народнага Сабрання, яго дэлегіруюць у якасці члена Паўнамоцнай Камісіі на Сесіі Вярхоўнага Совета СССР і БССР. Зараз тав. Турлейскі працуе тэхнарукам на Ломжынскім дзяржаўным сельскагаспадарчым заводзе.

Працоўныя горада Гродна вылучылі кандыдатам у дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР **Сяргея Осіпавіча Прытыцкага.** Каму ў Заходняй Беларусі не вядома гэта імя? Калі польскія ўлады прыгаварылі Сяргея Прытыцкага за рэволюцыйную дзейнасць да смяротнай кары, ва ўсей Заходняй Беларусі, ва ўсей Польшчы і ў другіх краінах свету ўзнялася шырокая кампанія пратэсту за выратаванне жыцця гэтага змагара. Каты адступілі, яны баяліся народнага гневу. Смяротная кара была заменена яму пажыццёвым турэмным зняволеннем.

Прышла Чырвоная Армія — і Прытыцкі на свабодзе. Змучаны, зранены, ён увесь аддаецца рабоце. Гэта ён ад імені вызваленых абласцей БССР прапанаваў на Народным Сабранні ўставіць на тэрыторыі былой Заходняй Беларусі совецкую ўладу. Ён гаварыў ад імені мільёнаў, і мільёны яго падтрымалі. Гэта ён з Крэмлёўскай трыбуны перад Сталіным, перад Совецкім парламентам, перад усёй краінай унёс прапанову аб з'еднанні беларускага народа, аб уваходжанні заходніх абласцей у састаў БССР і СССР. Зараз, працуючы на адказнай рабоце ў якасці намесніка старшыні аблвыканкома, ён аддае ўсю сваю энергію будаўніцтву новага жыцця. У ягс асобе мы маем аднаго з дастойнейшых прадстаўнікоў вызваленага народа заходніх абласцей БССР.

Рабочыя і служачыя Беластоцкага вузла вылучылі кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР рабочага тав. **Вайцэшука Пятра Кірылавіча,** а рабочыя і работніцы тэкстыльнага камбіната № 1 — работніцу **Пятроўскую Марыю Канстанцінаўну.** Гэта дастойныя прадстаўнікі рабочага класа. Тав. Вайцэшук 18 год працуе на Беластоцкім вузле. Як беларуса, польскія ўлады яго ўсяляк прыгняталі. На працягу 18 год ён усё лічыўся «часовым рабочым». Яго, беларуса, баяліся залічыць у кадры. З першых дзён прыходу совецкай улады тав. Вайцэшук змагаецца з сабатажам за ўстанаўленне парадку на чыгунцы. Яго выбіраюць на кіруючую профсаюзную работу. Зараз ён працуе загадчыкам бытавога аддзела дарожнага профсаюза і праявіў сябе, як здольны і чулы таварыш.

Аналагічна біяграфія і тав. Пятроўскай. З 1919 г. яна працуе на розных тэкстыльных фабрыках, яна выпрабавала і соцыяльны і нацыянальны прыгнёт, яе эксплаатавалі, як і тысячы іншых рабочых, над ёй яшчэ здзекваліся за тое, што яна беларуска. Зараз тав. Пятроўская вылучана на фабрыцы на адказную гаспадарчую работу.

Такія кароткія характарыстыкі першых кандыдатаў. Гэта сапраўдныя прадстаўнікі народа. Іх жадае народ бачыць сваімі дэпутатамі ў Вярхоўным Совеце. Ім народ давярае свае інтарэсы. І няма ніякага сумнення, што прапановы першых агульных сходаў будуць падтрыманы ўсімі выбаршчыкамі.

Ворагі народа будуць імкнуцца агітаваць супроць гэтых народных кандыдатаў у дэпутаты. Таварышы рабочыя і работніцы, сяляне і сялянкі, служачыя і інтэлігенцыя! Выкрывайце варожыя вылазкі, дапамагайце совецкім органам да канца разграміць усіх агентаў англійскіх і французскіх падпальшчыкаў вайны, прыкладайце ўсе сілы, каб вылучаныя вамі кандыдаты былі **падтрыманы ўсім народам!**

РАБОЧЫМІ, ІНЖЫНЕРНА-ТЭХНІЧНЫМ ПЕРСАНАЛАМ і СЛУЖАЧЫМІ ТЭКСТЫЛЬНАГА КАМБІНАТА № 2 ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР

Турлейскі Іван Антонавіч

(На сходзе прысутнічала 850 чалавек)

Радасныя і ўсхваляваныя, збіраюцца ў клубе камбіната тэкстыльшчыкі. Сюды ідуць рабочыя, інжынерна-тэхнічныя работнікі, служачыя. Яны ідуць на сход, каб вылучыць сваіх прадстаўнікоў у Вярхоўны орган улады Саюза ССР.

Першае слова атрымлівае тав. **Ражкоўская.**

— Я прапаную, — гаворыць яна,—вылучыць нашым першым кандыдатам вялікага правадыра народаў, нашага дарагога бацьку таварыша **Сталіна.**

Прапанова была сустрэнута бурнымі апладысментамі і прывітальнымі воклічамі. Сход прымае тэкст прывітальнага пісьма таварышу Сталіну.

— Сёнешні дзень, — гаворыць стары ткач **Вільчэўскі,** — павінен быць запісан у нашай гісторыі залатымі літарамі. Мы вылучаем сваіх кандыдатаў у вярхоўны орган соцыялістычнай радзімы. Гэтую магчымасць дала нам совецкая ўлада. Я прапаную вылучыць нашым кандыдатам у Вярхоўны Совет главу Совецкага ўрада таварыша **Молатава.**

Сход аднагалосна, пад дружныя апладысменты прыняў прапанову тав. Вільчэўскага.

— У гэты шчаслівы дзень, — гаворыць Паўліна Майсюк, — нашы думкі звернуты да нашай вызваліцельніцы — Чырвонай Арміі. Я прапаную вылучыць нашым кандыдатам у Вярхоўны Совет першага маршала СССР таварыша **Варашылава.**

Сход з вялікім уздымам аднагалосна прыняў гэтую прапанову.

Затым выступае ткач тав. **Сакольскі,** які гаворыць:

— Мы ўсе памятаем умовы выбараў у панскай Польшчы, той самай Польшчы, якая нават у рабочых польскай нацыянальнасці адабрала ўсе правы. Кандыдатаў нам навязвалі.

Мінулае, як кашмарны сон, знікла навек. Цяпер мы маем ўсе магчымасці вылучыць у Вярхоўны орган улады краіны соцыялізма сваіх кандыдатаў.

Я прапаную вылучыць кандыдатам у дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР тэхнарука Ломжынскага завода сельскагаспадарчых машын тав. **Івана Антонавіча Турлейскага,** які ўсю сваю маладосць аддаў барацьбе за інтарэсы рабочых.

Прапанову тав. Сакольскага горача падтрымалі ў сваіх выступленнях тт. Юндаў, Зімнох, Пырко і інш.

У прынятай рэзалюцыі тэкстыльшчыкі запісалі:

«Вылучыць першым кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР правадыра народаў, бацьку і друга працоўных усяго свету Іосіфа Вісарыёнавіча Сталіна і яго саратнікаў т.т. Молатава і Варашылава.

Вылучыць кандыдатам у дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР па Беластоцкай выбарчай акрузе № 581 ад рабочых, работніц, інжынераў, тэхнікаў і служачых **тэкстыльнага камбіната № 2** тав. Турлейскага Івана Антонавіча, паляка, 1913 г. нараджэння, беспартыйнага, тэхнарука Ломжынскага завода сельскагаспадарчых машын, пражываючага ў гор. Ломжы.

Прасіць тав. Турлейскага І. А. даць сваю згоду балатыравацца ў дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР па Беластоцкай выбарчай акруге № 581.

Даручыць дэлегатам на акруговай прадвыбарчай нарадзе адстайваць кандыдатуру тав. Турлейскага для балатыравання ў дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР».

НА АГУЛЬНЫМ СХОДЗЕ РАБОЧЫХ І ІНЖЫНЕРНА-ТЭХНІЧНЫХ РАБОТНІКАЎ ГРОДНЕНСКАГА ФАНЕРНАГА ЗАВОДА ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР

Прытыцкі Сяргей Осіпавіч

(На сходзе прысутнічала 200 чалавек)

Учора ў 8 гадзін вечара рабочыя, работніцы і інжынерна-тэхнічныя работнікі Гродненскага фанернага завода сабраліся на сход для вылучэння свайго кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР.

Пасля выбараў прэзідыума схода слова папрасіла работніца тав. Карпенюк Ольга. Яна гаворыць:

— Таварышы! Мы дажылі да шчаслівых і радасных дзён. Наш народ вызвален ад іга памешчыкаў і капіталістаў. Гэтым мы абавязаны ў першую чаргу другу ўсяго працоўнага народа нашаму любімаму Сталіну. Я прапаную нашым першым кандыдатам у дэпутаты вылучыць роднага **Сталіна.**

Яе апошнія словы пакрываюцца бурнымі апладысментамі. Усе рабочыя аднадушна галасуюць за гэту прапанову.

Затым слова папрасіў тав. Шэмет. Ён прапануе вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР бліжэйшага саратніка таварыша Сталіна, главу Совецкага ўрада таварыша **Молатава.** Гэта прапанова сустракаецца дружнымі апладысментамі.

Слова атрымлівае тав. Арановіч.

— Таварышы, я прапаную вылучыць кандыдатам у Совет Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР стойкага барацьбіта за справу працоўных **Сяргея Осіпавіча Прытыцкага,** па нацыянальнасці беларуса, які зараз працуе намеснікам старшыні Беластоцкага аблвыканкома.

Імя Сяргея Прытыцкага вядома ўсім рабочым. У выступленнях на сходзе многія таварышы расказалі аб рэволюцыйнай дзейнасці тав. Прытыцкага. Толькі Чырвоная Армія вызваліла Прытыцкага з турмы, як і мільёны іншых працоўных, якія жылі ў турме народаў—былой панскай Польшчы.

У прынятай рэзалюцыі агульны сход запісаў:

«Вылучыць Прытыцкага Сяргея Осіпавіча кандыдатам у дэпутаты Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР ад Гродненскай выбарчай акругі № 582 і прасіць тав. Прытыцкага даць згоду балатыравацца па гэтай акрузе».

РАБОЧЫМІ, РАБОТНІЦАМІ, ІНЖЫНЕРНА-ТЭХНІЧНЫМ ПЕРСАНАЛАМ і СЛУЖАЧЫМІ 1 ТЭКСТЫЛЬНАГА КАМБІНАТА ВЫЛУЧАНА КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Пятроўская Марыя Канстанцінаўна

(На сходзе прысутнічала 1.300 чалавек).

1300 рабочых і работніц І-га тэкстыльнага камбіната сабраліся ў памяшканне прадзільнага цэха на прадвыбарчы **сход,** прысвечаны вылучэнню кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР.

Адкрываецца сход. На трыбуну падымаецца стары рабочы тав. **Гайдучук.**

— Дарагія таварышы! Я жыў пры былым царскім урадзе, я жыў у часе панскай Польшчы, і толькі зараз наступілі для мяне, як і для ўсяго народа заходніх абласцей Беларусі і Украіны, шчаслівыя і радасныя дні. Гэта шчасце прынесла нам Чырвоная Армія, створаная вялікім Сталіным. Я прапаную вылучыць першымі нашымі кандыдатамі ў Вярхоўны Совет БССР нашага вызваліцеля, бацьку і настаўніка ўсіх працоўных — любімага таварыша **Сталіна** і яго бліжэйшага саратніка, главу Совецкага ўрада тав. **Молатава.**

Гэта прапанова была сустрэта бурнымі апладысментамі.

Слова прадастаўляецца майстру ткацкага цэха стаханаўцу Людвігу Пятроўскаму.

— Я падтрымліваю прапанову тав. Гайдучука аб вылучэнні нашымі першымі кандыдатамі таварышоў Сталіна і Молатава. Ад імя калектыва нашага камбіната я прапаную вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Марыю Канстанцінаўну Пятроўскую — стаханаўку нашага камбіната.

На сходзе выступілі тт. Вальфранг, Дзіновіч, Баршэўская, Барташук, Мілер і Канцэпольскі. Усе яны ў сваіх выступленнях аднадушна падтрымалі прапановы тт. Гайдучука і Пятроўскага.

З прамовай выступае Марыя Канстанцінаўна Пятроўская.

— Таварышы! Я абяцаю сваёй чэснай работай апраўдаць давер'е партыі і ўрада і ваша, дарагія таварышы, давер'е. Я ўсё сваё жыццё аддам для народа, для далейшага паляпшэння дабрабыту працоўных.

Сход аднагалосна прыняў рэзалюцыю:

„Вылучыць кандыдатамі ў дэпутаты Беларускай ССР таварышоў Сталіна і Молатава; вылучыць ад рабочых, служачых і інжынерна - тэхнічных работнікаў першага тэкстыльнага камбіната т. Пятроўскую Марыю Канстанцінаўну, 1902 г. нараджэння, работніцу - прадзільшчыцу першага тэкстыльнага камбіната, па нацыянальнасці беларуску, беспартыйную, пражываючую ў вёсцы Бацечкі, Беластоцкага раёна.

Прасіць тав. Пятроўскую М.К. даць сваю згоду балатыравацца ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР па Беластоцкай Пролетарскай выбарчай акрузе № 352".

НА АГУЛЬНЫМ СХОДЗЕ БЕЛАСТОЦКІХ ЧЫГУНАЧНІКАЎ ВЫЛУЧАН КАНДЫДАТАМ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Вайцэшук Пётр Кірылавіч

(На сходзе прысутнічала 1500 чалавек)

Клуб чыгуначнікаў у святочным убранні. Над сцэнай вялікія партрэты любімых правадыроў. Сцэна тоне ў кветках.

5 гадзін. Зал запоўнілі паўтары тысячы чыгуначнікаў Беластоцкага вузла і Ўпраўлення дарогі. Хтосьці з першых радоў пачаў песню аб Сталіне, яе падхапілі дружныя галасы ўсіх прысутных.

Па прапанове тав. Каласкова ў састаў прэзідыума выбіраецца 13 чалавек.

Слова атрымлівае былы стрэлачнік, а зараз загадчык бытавым сектарам Дарпрофсожа тав. Вайцэшук Пётр Кірылавіч.

— Я адчуваю на сабе штодзённыя клопоты нашай партыі і вялікага бацькі нашага таварыша Сталіна. Я прапаную вылучыць першым нашым кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР таварыша **Сталіна.**

Апошнія словы тав. Вайцэшука тонуць у буры апладысментаў, крыкаў «ура» і прывітальных воклічаў у чэсць любімага правадыра.

Токар механічнага цэха Ольга Бертова прапануе вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР главу Совецкага ўрада таварыша **Молатава.** Сход аднадушна падтрымлівае гэту прапанову.

Машыніст паравознага дэпо тав. Труфанаў прапануе вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР сталінскага Наркома таварыша Лазара Майсеевіча **Кагановіча.** Пад прывітальныя воклічы і крыкі «ўра» прымаецца гэта прапанова.

На трыбуне — стрэлачнік станцыі Беласток П. А. Баравік.

— Ад імя профсаюза чыгуначнікаў станцыі Беласток прапаную вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР малодшага стрэлачніка, зараз вылучанага на пасаду загадчыка бытавым сектарам Дарпрофсожа тав. **Вайцэшука** Пятра Кірылавіча. З прыходам Чырвонай Арміі ён актыўна ўключыўся ў работу па ўстанаўленню совецкіх парадкаў на станцыі, па выкрыццю варожых элементаў. У снежні 1939 года ён выбран у члены мясцкома, а на дарожнай профсаюзнай канферэнцыі-делегатам на X Усесаюзны з'езд профсаюзаў. Будучы членам прэзідыума Дарпрофсожа і загадчыкам бытавым сектарам, праявіў сябе актыўным, чэсным работнікам, да канца адданым справе Леніна—Сталіна. Я ўпэўнен, што тав. Вайцэшук будзе дастойным кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР.

Прапанову тав. Баравіка горача падтрымалі слесар Іван Давідавіч Шварцман, стрэлачнік Іван Іванавіч Верэмеюк і намеснік старшыні Дарпрофсожа т. Сірабаярскі.

Сход аднадушна пастанавіў:

«Вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР тав. Вайцэшука Пятра Кірылавіча, 1906 г. нараджэння, беспартыйнага, працуючага загадчыкам бытавым сектарам Дарпрофсожа і пражываючага ў гор. Беластоку».

Вёска Тыльвіца напярэдадні выбараў

Заблудаў—цэнтр новага раёна. У клубе праходзіць раённая нарада членаў выбарчых камісій. Адзін за другім на трыбуну паднімаюцца члены ўчастковых выбарчых камісій і расказваюць, як ідзе ў вёсках падрыхтоўка да выбараў. Гэта—радавыя сяляне і сялянкі, акрылёныя вялікім давер'ем народа.

На трыбуне — член акруговай выбарчай камісіі Елізавета Васільеўна Дарожка. У мінулым цёмная, забітая сялянка, яна зараз загаварыла поўным голасам роўнапраўнай жанчыны. Яе прамова напоўнена гарачай любоўю да гераічнай Чырвонай Арміі, да вялікага савецкага народа і любімага правадыра таварыша Сталіна.

— Дзякуючы вялікаму савецкаму народу, гераічнай Чырвонай Арміі і любімаму таварышу Сталіну, мы сталі гаспадарамі свайго жыцця,— гаворыць Елізавета Васільеўна.— Мы сталі людзьмі. Назаўсёды знікла няволя, над намі больш ніколі не будзе вісець панскі бізун. Мы зажылі радасным жыццём. За гэта жыццё мы будзем аднадушна галасаваць.

У часе выбараў у польскі сейм я не галасавала і не хацела галасаваць. Капіталісты каго хацелі, таго і пасылалі сваімі дэпутатамі ў сейм, а потым гаварылі, што іх выбраў народ.

Мы актыўна рыхтуемся да выбараў. Нам не трэба ні на мінуту забываць аб тым, што варожыя элементы стараюцца пашкодзіць у рабоце. Яны распаўсюджваюць розныя чуткі. Мы выкрыем гэтыя элементы і ачысцім савецкую зямлю ад нечысці.

Апошнія словы тав. Дарожка патанулі ў бурных апладысментах прысутных.

Слова папрасіла Міранчук Еўгенія Іванаўна з вёскі Каменка. Яна з гарачча гаворыць аб цяжкім мінулым працоўных у былой памешчыцкай Польшчы.

— Працоўная жанчына ў панскай Польшчы была прыгнечана ўдвайне. Яе за чалавека не лічылі. Добра жылося толькі невялічкай кучцы эксплаататараў. Яны жылі і песні пелі. А ў нас рот быў цесен без песень.

Савецкая ўлада дала нам правы. Мы—жанчыны—сталі роўнапраўнымі грамадзянамі. Адкрыты і адкрываюцца новыя школы, клубы, бальніцы, амбулаторыі — усё гэта для нас, працоўных. Наша родная ўлада — яна і клапоціцца аб нас.

Тут-жа на нарадзе члены Міхайлаўскай выбарчай камісіі выклікалі на сацыялістычнае спаборніцтва акруговую Заблудаўскую выбарчую камісію. Заключан дагавор на лепшую падрыхтоўку і правядзенне выбараў.

Члены выбарчых камісій раз'язджаюцца ў вёскі, на выбарчыя ўчасткі, каб прыступіць да практычнай работы. Разам з членамі выбарчай камісіі мы едзем у вёску Тыльвіца, дзе знаходзіцца ўчастак па выбарах у Вярхоўныя Советы СССР і БССР.

ВЯЛІКІЯ ПЕРАМЕНЫ

Уладанні пана Олдакоўскага шырока разлегліся вакол Ласкутных сялянскіх палосак. Нязграбнымі клінамі ўразаліся яны ў тыльвіцкія пустошы, падыходзілі да самых агародаў сялян. Выпусціш парасёнка — у панскую бульбу трапіць, пагоніш карову на пашу — у двух кроках панскі авёс. У сярэднім сяляне вёскі Тыльвіца мелі 2—4 гектары на гаспадарку. 8 сялян былі зусім беззямельныя.

У 1909 г. пан прадаваў пустошы. Як лёгка было купіць дзесяціну, — расказвае старык Васіль Сцяпанавіч Каменскі.

— З 16 год я пайшоў на заработкі. Ад цямна да цямна варочаў калоды ў лесе. На снеданне і абед браў з сабою лустку хлеба і шчапотку солі, а часам і гэтага не было. Запіваў вадою і ўпэўніваў сябе, што сыт. Я ніколі не пад'ядаў уволю. Так я працаваў роўна 18 год. К 35 гадам плечы мае сталі гарбатыя, як у старога, а рукі пакрыліся крывавымі мазалямі. Усё, што зарабіў за 18 год крывавай працы і недаядання, я аддаў за некалькі дзесяцін пустошы. Не ворыўнай зямлі, а пустошы.

На працягу 4 год судзіліся сяляне з памешчыкам за незаконна адабранае ім пасьбішча. Справа пераходзіла з адной інстанцыі ў другую, сяляне трацілі на суд свае апошнія пажыткі, але правым заўсёды аказваўся пан. Так нічога і не адсудзілі.

Жудасныя рэчы расказваюць пра лясныя справы. За бярэма хмызу пан аштрафаваў Дамброўскага Грыгорыя на 20 злотых. Зяця Каменскага Васіля падстрэліў, а сына Саўкі зусім забіў за тое, што ён адважыўся збіраць без дазволу суніцы ў панскім лесе.

Усё гэта канула ў вечнасць. Няма больш пана Олдакоўскага. Сяляне сталі гаспадарамі свайго жыцця. Ім перадана ў карыстанне 189 гектараў памешчыцкай зямлі. Зусім беззямельныя Сіскевіч Антон, Васілюк Владзімір, Тамашэвіч Сямён і др. бясплатна атрымалі па 4—5 гектараў. Зямля перастала быць прадметам куплі і продажу. Яна з'яўляецца ўсенародным здабыткам.

Вялікія перамены адбыліся ў вёсцы Тыльвіца за месяцы савецкай улады. Былая паўшэхная школа першай ступені рэарганізавана ў няпоўную сярэднюю школу з беларускай мовай выкладання. Дзеці працоўных беларусаў упершыню атрымалі магчымасць вучыцца на сваёй роднай мове.

Аб многім гаворыць наступны факт. У вясковай краме да прыходу Чырвонай Арміі адна бочка карасіну стаяла месяцамі, толькі к вялікадню і калядам куплялі цукар, вельмі мала прадавалася запалак, солі і табаку. І не таму, што тэтыя тавары былі непатрэбны, а таму што ў сялян не было за што купіць тавары першай неабходнасці. З 17 снежня ў адной толькі вёсцы Тыльвіца прадана: 1100 клг. солі, 1093 літры карасіну, 346 клг. цукру, больш тысячы дзесяткаў запалак і поўцэнтнера табаку.

Вёска Тыльвіца будзе цэнтрам сельскага совета. Намечана ў бліжэйшы час пабудаваць памяшканне пад сельсовет, клуб і новую школу.

ПАЛІТЫЧНЫ І ВЫТВОРЧЫ ЎЗДЫМ

Прадвыбарчая кампанія ўскалыхнула сялянскія масы, падняла іх палітычную і вытворчую актыўнасць. Кожны вечар сяляне і сялянкі збіраюцца ў сваю чытальню, каб пачытаць газеты, пагутарыць на палітычныя тэмы, вывучыць выбарчы закон і Сталінскую Канстытуцыю. З саміх сялян вылучаюцца агітатары і чытчыкі.

Палітычны ўздым увязваецца з вырашэннем чарговых задач. Дружна ідуць лесазагатоўкі. Многія сяляне перавыканалі ўжо сваё заданне па вывазцы лесаматэрыялу. Браты Іван і Міхаіл Леанчук вывезлі 20 кубаметраў, пры норме ў 14.

Сяляне арганізоўваюць продаж хлеба дзяржаве. Чырвоным абозам дастаўлена на дзяржаўны элеватар 47 цэнтнераў зярна.

ВЕЧАРАМ У ЧЫТАЛЬНІ

Траскучы мароз змяніўся моцным ветрам. Па вузкай, занесенай снегам вуліцы цяжка прайсці. Вецер кідае жмені калючага снегу ў твар, залазіць пад пальто, збівае з ног. Але ў чытальні, як звычайна, збіраюцца сяляне. Сёння іх прышло каля 20 чалавек. Сярод сабраўшыхся—75 гадовыя старыкі Каменскі Васіль і Трафімчук Іосіф, 18-гадовыя Пальяновіч Марыя, Трафімчук Еўгенія і Юзвовіч Нікалай.

У вёсцы ўжо праведзена 5 агульных сходаў, прысвечаных выбарам у Вярхоўныя Советы СССР і БССР. Складзены папярэднія спісы выбаршчыкаў. Але акрамя гэтага, старшыня сялянскага камітэта тав. Герасімчук і сакратар тав. Трафімчук штодзённа кіруюць гутаркамі ў чытальні. Сёння яны прысутнічалі на раённай нарадзе і спяшаюцца падзяліцца з сялянамі сваімі ўражаннямі.

Гутарка носіць жывы характар. Тут цяжка разабраць, хто агітатар, хто проста слухач. Слухачы дапаўняюць агітатара. Яны расказваюць аб тым, як выбіралі войта, як выбіралі дэпутатаў у польскі сейм. Яны дзеляцца сваімі поспехамі за месяцы савецкай улады, выказваюць сваю радасць і ўдзячнасць камуністычнай партыі, гераічнай Чырвонай Арміі і правадыру працоўных таварышу Сталіну за сваё вызваленне.

Паступова гутарка пераходзіць да практычных пытанняў жыцця сялян. Асабліва хвалюючым з'яўляецца пытанне аб калектывізацыі. Сяляне падрабязна распытваюць аб жыцці калгаснікаў у Савецкім Саюзе, аб статуце сельскагаспадарчай арцелі.

Хата-чытальня стала цэнтрам *штодзённай прадвыбарчай* работы, а кіраўнікі сялянскага камітэта т. т. Герасімчук і Трафімчук—прызнанымі агітатарамі.

ЯК ВЫБІРАЛІ ВОЙТА

Прысутныя ўспаміналі, як выбіралі войта. Вось што расказаў старык Каменскі Васіль:

— У 1924 г. выбіралі войта Заблудаўскай гміны. Ад вёскі былі выбраны ўпаўнаважаныя, а гэтыя ўпаўнаважаныя, або як іх называлі выбраныя, павінны былі выбіраць войта. Не паспелі ўпаўнаважаныя сабрацца, як ім было абвешчана, што войтам „выбран" Бароўскі. У апошнія-ж годы выбары войта зусім не праводзіліся. Войт назначаўся, які верай і праўдай служыў панскаму ўраду і памешчыкам.

Таксама праводзіліся выбары і ў польскі сейм. Кандыдатаў у сейм выстаўлялі памешчыкі, а мы гэтых „кандыдатаў" нават і не бачылі. Галасаваць за іх нас прымушалі. Нам гаварылі, што кандыдат, за якога мы павінны галасаваць, з'яўляецца рольнікам. Але розныя рольнікі бываюць. І кандыдаты-рольнікі, за якіх нас прымушалі галасаваць, мелі па некалькі соцень гектараў зямлі. Вядома, што ўдзельнічаць у такіх выбарах не было ніякага жадання.

* * *

Выбарчая кампанія ўступае ў самы адказны перыяд. Пачынаецца вылучэнне і агітацыя за кандыдатаў сталінскага блока камуністаў і беспартыйных. Няма сумнення, што сяляне вёскі Тыльвіца ўсе, як адзін, пойдуць 24 сакавіка да выбарчых урнаў і аддадуць свае галасы за лепшых сыноў народа.

Т. Лясовіч,
Г. Скудэня,
Д. Кавлоў.

На здымку: член акруговай выбарчай камісіі № 597 па выбарах у Вярхоўны Совет СССР тав. Міхайлоўскі П. В. (справа) гутарыць з выбаршчыкамі Тыманам і Васілюком. Фото Сапір.

СЯЛЯНЕ ЦІКАВЯЦЦА КАЛГАСНЫМ ЖЫЦЦЁМ

Некалькі соцень прапагандыстаў і агітатараў у вёсках Гродненскага раёна праводзяць агітмасавую работу сярод сялян. Яны кіруюць гурткамі па вывучэнню Канстытуцыі і выбарчага закона. На занятках гурткоў сяляне праяўляюць небывалы інтарэс да жыцця сваіх братоў-калгаснікаў. Яны хочуць ведаць аб радасным і заможным жыцці ў калгасах. У вёсках нарасхват чытаюцца газеты і журналы, у якіх пішацца пра жыццё і быт калгаснікаў. Агітатары праводзяць гутаркі, ў часе якіх расказваюць пра заможнасць у калгасах, аб тым, што толькі калектыўная і чэсная праца забяспечылі сялянству Советскага Саюза культурнае і радаснае жыццё.

Непазнавальным стала жыццё ў вёсцы Капцэўка. Тут пры раздзеле памешчыцкай зямлі 15 батракоў атрымалі зямлю, 15 коней, кароў, сельскагаспадарчы інвентар. Зараз былыя батракі і сяляне вёскі рыхтуюцца да веснавой сяўбы. У вёсцы адкрыт кааператыў, клуб, школа і бальніца. Сярод сялян гэтай вёскі вялікім аўтарытэтам карыстаюцца батракі тт. Піскун Іван і Валішко Тімафей. Нядаўна яны правялі сход былых батракоў і сялян вёскі, на якім быў заслухан даклад аб поспехах калгаснага будаўніцтва ў СССР. На сходзе было прынята рашэнне арганізаваць сельскагаспадарчую арцель. Сяляне хочуць першую большэвіцкую вясну правесці калектыўна. Агульны сход звярнуўся ў земаддзел з просьбай вылучыць таварыша, які памог-бы ім вывучыць статут сельскагаспадарчай арцелі.

Сяляне вёскі Баранава, дзе беззямельныя і былыя батракі атрымалі звыш 200 гектараў памешчыцкай зямлі, звярнуліся ў райземаддзел і райком партыі з просьбай прыслаць у вёску прапагандыста, які-б расказаў пра жыццё ў калгасах. У вёсцы было праведзена некалькі гутарак. Сялянам расказалі пра жыццё калгаснікаў у сельскагаспадарчай арцелі імені 9 студзеня, Дзяржынскага раёна, Беларускай ССР. У гэтым калгасе ёсць тры жывёлагадоўчыя фермы. На працадзень калгаснікі атрымліваюць многа грошай і хлеба. Была таксама прачытана заметка з газеты «Усесаюзная сельскагаспадарчая выстаўка», у якой расказваецца, што даход калгаса імені Сталіна Янгі-Курганскага раёна, Узбекскай ССР, у 1939 г. саставіў 9 мільёнаў рублёў. Сям'я калгасніка Хасана Хашымава на працадні атрымала 32.000 рублёў і многа хлеба, а сярэдні заработак калгаснай сям'і ў гэтым калгасе састаўляе 20.000 рублёў.

Прысутнічаючыя ў часе гутаркі рашылі паслаць пісьмо калгаснікам сельскагаспадарчай арцелі імені 9 студзеня, Дзержынскага раёна, у якім яны просяць расказаць пра калгаснае жыццё.

На адбыўшымся агульным сходзе сялян вёскі Баранава была аднадушна прынята прапанова тт. Говара, Вайтовіча, Трусь, Мірук і Кароўка арганізаваць у вёсцы сельскагаспадарчую арцель. Тут-жа на сходзе 70 гаспадарак запісалася ў спіс жадаючых уступіць у калгас. Зараз жадаючыя ўступіць у калгас вывучаюць статут сельскагаспадарчай арцелі. У сваёй заяве, прысланай у райком партыі, сяляне пішуць: «Мы, сяляне вёскі Баранава, у колькасці 70 гаспадарак, рашылі добраахвотна арганізаваць сельскагаспадарчую арцель. На прыкладзе поспехаў калгасаў у СССР мы ведаем, што калектыўная праца прынясе нам заможнае, радаснае і культурнае жыццё. Просім РК КП(б)Б аказаць нам практычную дапамогу ў арганізацыі калгаса».

В. Гарбанёў.

У акруговай камісіі па выбарах у Совет Нацыянальнасцей

12 лютага на пасяджэнні акруговай камісіі № 581 па выбарах у Совет Нацыянальнасцей быў зацверджан план работы камісіі, а таксама былі размеркаваны абавязкі сярод яе членаў.

Члены акруговай выбарчай камісіі дапамагаюць участковым выбарчым камісіям у іх штодзённай рабоце.

Так, член акруговай выбарчай камісіі тав. Максімлюк Еўдакія Фёдараўна, якая вылучана сялянскім камітэтам вёскі Новая Воля, Беластоцкага раёна, часта наведвае выбарчыя ўчасткі, гутарыць з яе членамі, з агітатарамі, дае каштоўныя прапановы аб тым, як лепш абсталяваць участак.

Актыўна ўдзельнічае ў рабоце акруговай камісіі тав. Гіцэвіч Антон Карлавіч, вылучаны ад калектыва вагонарамонтнага завода. Ён атрымаў заданне дапамагчы наладзіць работу Лапскага і Чыжоўскага выбарчых участкаў.

Памяшканне акруговай выбарчай камісіі (Дом партыйнай асветы) упрыгожваецца. Устаноўлены дзяжурствы членаў камісіі, праводзіцца кансультацыя. Набыта неабходная выбарчая літаратура.

АПЕРЗВОДКА ШТАБА ЛЕНІНГРАДСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ

На працягу 14 лютага на фронце адбываліся пошукі разведчыкаў і ў радзе раёнаў прадаўжаліся ажыўленыя дзеянні пяхотных часцей і артылерыі.

На Карэльскім перашэйку прадаўжаюцца паспяховыя дзеянні нашых войск. Праціўнік, не вытрымліваючы ўдараў нашых часцей, адыходзіць, несучы вялікія страты. У рэзультаце паспяховых дзеянняў, за 14 лютага нашымі войскамі занята 16 абарончых умацаваных пунктаў праціўніка, з іх 8 жалезабетонных артылерыйскіх збудаванняў.

Наша авіяцыя вяла паспяховыя актыўныя баявыя дзеянні па войсках і ваенных аб'ектах праціўніка і рабіла разведчыя палёты.

ДА ВЫБАРАЎ КІРУЮЧЫХ ПАРТЫЙНЫХ ОРГАНАЎ

Пры аддзеле агітацыі і прапаганды Мінскага абкома партыі адбылася нарада ўсіх загадчыкаў аддзеламі агітацыі і прапаганды гаркомаў і райкомаў КП(б)Б і рэдактараў раённых і гарадскіх газет вобласці па пытаннях прадстаячых выбараў у кіруючыя партыйныя органы.

Нарада намеціла рад практычных мерапрыемстваў па паляпшэнню прапагандысцкай работы, вучобы калгаснага актыва, па замацаванню вынікаў работы на былых выбарчых участках.

Нарада сакратароў пярвічных партарганізацый адбылася пры Барысаўскім гаркоме партыі. На нарадзе абмеркаван план справаздачна - выбарчых сходаў і даны практычныя ўказанні сакратарам партарганізацый па гэтаму пытанню. Справаздачна-выбарчыя сходы працягнуцца з 15 па 25 лютага. Гарадская партыйная канферэнцыя назначана на 27 лютага. Для практычнай дапамогі пярвічным партарганізацыям прымацаваны члены пленума і работнікі гаркома партыі.

Такая-ж нарада адбылася пры Чэрыкаўскім райкоме партыі. (БЕЛТА).

ПАДРЫХТОЎКА ДА СКЛАДАННЯ СПІСАЎ ВЫБАРШЧЫКАЎ

Беластоцкім горвыканкомам закончана работа па складанню спісаў выбаршчыкаў. Па гораду зарэгістравана 64.411 чалавек. Гэта вялікая і адказная работа была зроблена на працягу 13—14 дзён. У ёй удзельнічала больш 150 актывістаў, рабочых, настаўнікаў і ўрачоў. Асабліва паказалі сябе рабочыя тэкстыльшчыкі Кулікоўскі, Шаманская, сёстры Ханіткевічы і інш. Кожны з іх ахапіў па 2—3 участкі і абыходзіў свае дамы па некалькі разоў. У іх спісах не ўнесены ніякія папраўкі.

Зараз прыступлена да праверкі і ўдакладнення выбарчых спісаў. 97 участак Фабрычнай акругі ўжо падрыхтаваў да друкавання свае спісы.

На радзе ўчасткаў можна было ўжо прыступіць да друкавання начыстую спраўленыя і дапоўненыя спісы, але гэтаму перашкаджае адсутнічанне форм бланкаў.

М. Ш.

Калгаснікі сельгасарцелі імені XVII з'езда ВКП(б) у Ногінскім раёне атрымліваюць у гэтым годзе па 12 рублёў на працадзень і вялікую колькасць розных прадуктаў.

На здымку: вечарам у памяшканні старшыні калгаса І. В. Кузнецова. (Фота-кліша ТАСС).

СКАРЫСТАЕМ БАГАТЫ ВОПЫТ ВЫБАРЧАЙ КАМПАНІІ ЎСХОДНІХ РАЁНАЎ БССР

Народы Совецкага Саюза маюць вялікі вопыт у правядзенні выбарчай кампаніі. Мільёны рабочых, служачых, калгаснікаў працавалі ў выбарчых камісіях у якасці агітатараў і забяспечылі перамогу непераможнаму блоку комуністаў і беспартыйных.

Мы сёння друкуем старонку з вопыту выбарчай кампаніі ў гарадах Беларускай ССР. Гэты матэрыял, арганізаваны па нашай просьбе рэдакцыяй „Звязды“, могуць скарыстаць нашы агітатары і члены выбарчых камісій. Па прыкладу нашых братоў з усходніх абласцей, скарыстоўваючы іх вопыт, мы забяспечым перамогу блока комуністаў і беспартыйных у прадстаячых выбарах у Вярхоўныя Советы СССР і БССР.

З ВОПЫТУ РАБОТЫ ДАВЕРАНАГА

На маю долю выпала вялікая чэсць. У часе падрыхтоўкі да выбараў у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных партыйная арганізацыя Магілеўскай мэблевай фабрыкі імені Халтурына вылучыла мяне даверанай 167 акругі, уваходзіўшай ў выбарчы ўчастак № 35. Гэта велізарнае давер'е, аказанае мне, беспартыйнай, натхніла мяне, і я рашыла прыкласці ўсе сілы, каб апраўдаць высокае давер'е.

Я пайшла знаёміцца з маёй акругай і ўчасткам. Тэрыторыя гэта—адна з ускраін гор. Магілева, якая калісьці называлася „Дзебры“. Тут жылі бедныя людзі, пазбаўленыя пры царызме чалавечых правоў.

Калісьці Магілеў быў глухім правінцыяльным горадам. У Сталінскія пяцігодкі ў нашым горадзе пабудаваны аўтарамонтны завод, шоўкавая фабрыка, трубаліцейны завод і т. д. На вуліцах выраслі многапавярховыя прыгажуны-дамы.

Штодзённа я прыходзіла на ўскраіну, заходзіла ў кожны дом выбаршчыкаў, цікавілася, як праводзяцца заняткі гурткоў, улічвала ўсе заўвагі і просьбы.

Галоўнай маёй задачай было згуртаваць добры актыў агітатараў. У раёне, дзе была мая выбарчая акруга, знаходзіцца сярэдняя школа. Восем настаўнікаў гэтай школы складалі мой агіткалектыў. Спачатку я сама правяла з агітатарамі трое заняткаў на розныя тэмы. Арганізавала групавую кансультацыю па Палажэнню аб выбарах і дакладу таварыша Молатава аб знешняй палітыцы СССР.

Агітатары далі абяцанне, што будуць працаваць з усёй энергіяй, зробяць усё, каб быць дастойнымі аказанага давер'я. І сапраўды, агітатары працавалі з поўным сазнаннем адказнасці. Да кожных заняткаў яны рыхтаваліся старанна і ўдумліва. Настаўнікі-агітатары тт. Лавецкі, Шліфін, выхавацельніца дзіцячага дома т. Чэрняк вельмі цікава праводзілі свае заняткі. Ярка, на простых жыццёвых прыкладах яны паказвалі дасягненні Совецкай краіны.

Агітатар тав. Чэрняк расказвае, як часта на занятках гуртка мацеры з гордасцю расказваюць аб сваім шчаслівым жыцці. Асабліва цікавы расказ выбаршчыцы Рахілі Ізаксон.

— У 1919 годзе я асталася ўдавой. Сама да апошняга часу працавала прыбіральшчыцай, але дзякуючы дапамозе і клопатам совецкай улады, дзеці мае дасягнулі вялікіх вяршынь: адна дачка—інжынер-тарфянік, другая скончыла фармацэўтычны інстытут і працуе загадчыцай аптэкі, трэцяя—бухгалтар у банку, чацвертая працуе на шоўкавай фабрыцы, сын канчае рабфак.

— Загінула-б я, — дадае Ізаксон, — калі б не совецкая ўлада, калі-б не Сталінскія клопаты аба мне і маіх дзецях. Мая старасць асветлена вялікім шчасцем.

Такія расказы мацярэй — лепшая агітацыя за совецкую ўладу, за партыю Леніна—Сталіна, за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

Затым мы пачалі рыхтаваць памяшканне выбарчага ўчастка. Цяжка перадаць, з якой любоўю жанчыны ўпрыгожвалі будынак участка партрэтамі кіраўнікоў партыі і ўрада, лозунгамі, плакатамі, кветкамі.

Але самае вялікае, што мы правялі арганізавана, — гэта агітацыя за кандыдатаў. Як даверная, я падрабязна азнаёміла агітатараў з біяграфіямі кандыдатаў. Мы практыкавалі сустрэчы кандыдатаў не толькі на агульных сходах, але і на занятках гурткоў. Тут, у таварыскай абстаноўцы, выбаршчыкі заяўлялі, што з радасцю аддадуць свае галасы за дастойных сыноў і дочак совецкага народа.

Мне, даверанай, было радасна бачыць, як у дзень выбараў 24 снежня 1939 года выбаршчыкі аднадушна галасавалі за сваё шчаслівае, радаснае жыццё, за партыю Леніна—Сталіна, за сваіх кандыдатаў.

Расказваючы аб сваёй рабоце ў часе выбараў у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных, я ўпэўнена, што працоўныя маладога совецкага горада пакажуць сваю высокую класавую свядомасць і выберуць у Вярхоўныя Советы СССР і БССР сапраўды перадавых людзей, адданых совецкай уладзе, вялікай партыі Леніна—Сталіна, нашай любімай соцыялістычнай радзіме.

Браніслава Гіляраўна Шуб —
даверaная былой 167 выбарчай акругі, участка № 35 гор. Магілева, планавік магілеўскай мэблевай фабрыкі ім. Халтурына

НАШ ВОПЫТ РАБОТЫ НА ВЫБАРЧЫМ УЧАСТКУ

Стала неапраўяржальнай ісцінай, што выбарчы ўчастак — цэнтр усёй вялікай і многаграннай прадвыбарчай работы. Усю, такім чынам, дзейнасць выбарчая камісія і грамадскія арганізацыі павінны сканцэнтраваць іменна на выбарчым участку.

Вопыт работы па выбарах у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных ва ўсходніх абласцях БССР, якія прайшлі з найвялікшым поспехам, трэба глыбока выкарыстаць зараз у заходніх абласцях. Гэта з'явіцца сур'ёзнай дапамогай у рабоце партыйных арганізацый і выбарчых камісій па арганізацыі прадвыбарчай работы, па мабілізацыі працоўных мас на паспяховае правядзенне выбараў.

З гэтай мэтай раскажам аб некаторым вопыце работы нашага выбарчага ўчастка, які працаваў у час выбараў у мясцовыя Советы ў памяшканні Мінскага Дзяржаўнага опернага тэатра БССР. Нам адвялі добрае памяшканне як для работы самой камісіі, так і для правядзення масавых мерапрыемстваў. Тут мы і сканцэнтравалі ўсе свае сілы.

Пасля афармлення ўчастка, мы прыступілі да самай адказнай работы — праверкі спісаў выбаршчыкаў. Можна з упэўненасцю сказаць, што правільны спіс выбаршчыкаў—лепшая гарантыя паспяховай работы ў дзень выбараў. Мы ў кожнага выбаршчыка пабывалі на даму, пагутарылі з ім. Апрача гэтага, кожнаму выбаршчыку была ўручана памятка з указаннем, што ён занесен у спіс пад такім-та нумарам, і прасілі наведаць участак, каб праверыць сябе ў спісу. Наведванне дамоў членамі камісіі і наведванне ўчастка самімі выбаршчыкамі дало магчымасць выбарчай камісіі бачыць недахопы спіса, яго памылкі, а такім чынам і своечасова іх выправіць. У рэзультаце клапатлівай работы выбарчай камісіі ў нас да дня выбараў спіс быў прыведзен у поўны парадак, усе выбаршчыкі былі правільна ў яго запісаны. Гэта дало нам магчымасць закончыць галасаванне ў дзень выбараў у 9 гадзін 15 мін. вечара. Усе 100 проц. выбаршчыкаў галасавалі арганізавана і з вялікай актыўнасцю.

Мы мелі цвёрды план усёй работы на ўчастку. Увесь час працавалі агітатары на гуртках, праводзіліся масавыя мерапрыемствы. Мы правялі пяць сходаў, на якіх прысутнічала кожны раз больш як па тысячы выбаршчыкаў. Пасля гэтых сходаў сіламі артыстаў Вялікага Дзяржаўнага опернага тэатра былі даны выдатныя канцэрты. На ўчастку праводзіліся сустрэчы з кандыдатамі ў дэпутаты, гутаркі, дэманстраваліся кінофільмы, працавала радыё, біблiятэка.

Адказны дзень у рабоце камісіі—гэта дзень выбараў. Мы так расставілі сілы, што ніякой спешкі, чаргі пры выдачы бюлетэняў у нас не было. Хворых выбаршчыкаў мы наведвалі на даму і там прымалі ў іх бюлетэні. Старых прывозілі на машыне і пасля галасавання адвозілі дамоў.

Пасля таго, як закончылася галасаванне, мы падрыхтаваліся да падліку галасоў. Роўна ў 12 гадзін прыступілі да падліку і ў 4 гадзіны раніцы скончылі яго.

Выбарчая камісія была вельмі рада, што ўсе выбаршчыкі своечасова прагаласавалі і аддалі свае галасы за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных. Гэтаму была накіравана і ўся яе арганізацыйна-тэхнічная работа.

П. Н. Кавалёў —
старшыня ўчастковай выбарчай камісіі б. участка № 1, 28-й Чкалаўскай выбарчай акругі г. Мінска.

НАША РАБОТА СЯРОД ВЫБАРШЧЫКАЎ

Дні выбараў — гэта яркія дні кіпучай і плённай работы агітатараў. Нам выпала шчасце быць агітатарамі ў часе выбараў у мясцовыя органы ўлады і весці агітацыйна-масавую і растлумачальную работу сярод выбаршчыкаў чатырох дамоў па Акольнай вуліцы. Гэтыя дамы адносіліся да 19 выбарчага ўчастка горада Мінска. Тут жылі 76 выбаршчыкаў сярод якіх да 25 хатніх гаспадынь.

З чаго мы пачалі сваю работу? Першае — гэта было знаёмства з выбаршчыкамі. Даведаліся прозвішчы, імёны, імёны па бацьку кожнага, дзе яны працуюць, чым займаюцца. Мы ведалі, колькі ў нас хатніх гаспадынь, колькі рабочых, служачых, студэнтаў, інтэлігенцыі, іх узровень развіцця, і гэта дало нам магчымасць правільна арганізаваць сваю агітацыйна-масавую і прапагандысцкую работу.

Разам з выбаршчыкамі мы выбралі час для заняткаў. Першай тэмай нашай гутаркі была „СССР — краіна перамогшага соцыялізма“. Да гэтай гутаркі мы падрыхтаваліся па матэрыялах XVIII з'езда партыі, прачыталі даклады таварышоў Сталіна, Молатава, Варашылава скарысталі асобныя расказы з мастацкай літаратуры аб соцыялістычным будаўніцтве. Мы скарысталі факты з жыцця нашага завода імені Кірава.

Завод гэты ў мінулым — невялікая закураная, брудная майстэрня з двума такарнымі станкамі і некалькімі рабочымі. А зараз — гэта магутны станкабудаўнічы завод з колькасцю рабочых да 1000 чалавек, светлыя вялікія карпусы, поўнае абсталяванне па апошняму слову тэхнікі. Кожнаму рабочаму створаны культурныя ўмовы для работы. Тут-жа ёсць сталовая, дзіцячы сад, бібліятэка, медыцынскі пункт, тэхнічны кабінет, рабочыя маюць клуб, жывуць ва ўноўпабудаваных дамах. Усё гэта створана самімі рабочымі пад кіраўніцтвам партыі Леніна — Сталіна.

Выбаршчыкі з выключнай увагай адносіліся да заняткаў. У часе гутарак па Сталінскай Канстытуцыі, па Палажэнню аб выбарах, па міжнародных пытаннях мы заўсёды скарыстоўвалі жывыя факты, наглядныя дапаможнікі, геаграфічную карту, расказы з мастацкай літаратуры.

Асабліва цікавай была гутарка аб нашай гераічнай Чырвонай Арміі, якая 17 верасня па загаду ўрада перайшла граніцу былой панскай Польшчы і вызваліла працоўных Заходняй Беларусі і Украіны. Выбаршчыкі лікавалі. Так, напрыклад, Бінімовіч, Дзмітровіч і іншыя выступілі з успамінамі аб тым, як белапольскія бандыты ў дні акупацыі здзекаваліся над жыхарамі горада Мінска.

— Гэтым бандытам зараз адсечаны рукі, і яны ўжо не змогуць ніколі прыгнятаць працоўны народ, — гаварылі выбаршчыкі.

Два разы ў шасцідзёнку сустракаліся мы са сваімі выбаршчыкамі. Агітатары і выбаршчыкі — гэта была адзіная, згуртаваная сям'я. Мы арганізоўвалі паходы ў кіно, у музей, у карцінную галерэю, на вечары ў заводскі клуб, арганізоўвалі экскурсіі, сустрэчы дэпутатаў з выбаршчыкамі на даму і т. д.

Нашы кандыдаты ў дэпутаты — гэта людзі рабочыя і работніцы соцыялістычных фабрык, тэхнікі, інжынеры, якія выраслі з рабочага класа, атрымаўшыя асвету пры совецкай уладзе. Вось, напрыклад, работніца нашага завода Шаліма і дырэктар завода Золаў Владзімір былі вылучаны кандыдатамі ў дэпутаты гарсовета, эканаміст Жукава— у дэпутаты райсовета. Гэтыя кандыдаты сталінскага блока комуністаў і беспартыйных былі выбраны ў дэпутаты мясцовых органаў улады. Наша агітацыя дайшла да выбаршчыкаў, якія аднадушна галасавалі за лепшых сыноў і дочак свайго народа.

Пілітовіч М., Левін А.
Агітатары мінскага завода ім. Кірава.

Выбраннік народа

Рана адчула гора маленькая Елена. Не споўнілася ёй і трох год, як памерла маці. 8-гадовай дзяўчынкай яна пайшла ў пастушкі. Калі пачыналі на полі чарнецца праталіны, Елена брала пугу, клала ў зрэбную торбу скібку хлеба, салёны агурок і плялася з статкам у глухую імшарыну. Цішыня і маўклівасць. Толькі дзесьці побач лапочуць цецярукі ды шыпіць глушэц. Ад халоднай вады стылі ногі.

А калі Елене споўнілася 15 год, мачыха ёй сказала:

— Дзяўчына, ты ўжо дарослая. Такія самі сябе павінны харчаваць. Нельга-ж жыць такой сям'ішчай на дзесяцінцы. Сама падумай.

І Елена, спакаваўшы клумак, узяўшы пра запас пару лазовых лапцей, адправілася да пана Маладэцкага.

Горкі хлеб батрацкі. Паднявольная работа. Асабліва цяжка было ў дні палявых работ. Пачынаецца, бывала, жніво — і Елена чуць свет адпраўляецца ў поле. Многа ў пана поля. Многа жыта. А жыта густое, дзябёлае. Рукі млелі, знемагалі ад жніва. Дамоў звярталася вячэрнімі змрокамі, стомленай.

Затым Елена працуе на чыгунцы, а потым зноў у памешчыкаў і кулакоў па найму аж да 1925 года.

1925 год адкрывае новую паласу ў жыцці Елены Кірэеўны. Яе выбіраюць старшынёй сялянскага камітэта ўзаемадапамогі. З вялікім уздымам і натхненнем працуе Елена Кірэеўна ў камітэце, дапамагае беднаце. У 1929 годзе яна ўступае ў рады ВКП(б). Затым яе выбіраюць старшынёй сельскага совета.

1931 год — Елена Кірэеўна старшыня Пухавіцкага раённага камітэта ўзаемадапамогі. Год 1934 — Елена Кірэеўна дырэктар раённай калгаснай школы. 1938 год — Елена Кірэеўна старшыня Пухавіцкага раённага выканаўчага камітэта, дэпутат Вярхоўнага Совета БССР.

Такім чынам, год за годам, з ростам радзімы расла і ўзнімалася да вяршыні народнага росквіту Елена Кірэеўна.

І вось зараз яна, сакратар Пухавіцкага райкома партыі, едзе на райкомаўскай лёгкавой машыне, едзе ў сваю родную вёску Озера, Уздзенскага раёна, па дзяржаўных справах. Едзе і прыпамінае родныя мясціны, сцежкі, пратаптаныя ў дзяцінстве, якія пазараслі травою. Там, дзе раней драмалі імшыстыя балоты, зараз ляжаць ураджайныя палі, растуць маладыя сады. І ўсё так блізка, знаёма. Ніяк не пазнаць толькі этапнай дарогі, па якой, закаваўшы ў кайданы, гналі ў далёкую Сібір на катаргу палітычна зняволеных. Замест разбітых калаін, — бліскучы роўны асфальт. Гудуць тэлеграфныя слупы, правады кудысьці бягуць у далечыню.

Гэта азерчане радыё правялі. У кожнага электрычнасць гарыць.

Не пазнаць роднай вёскі. Пабапал шырокай вуліцы прысады, новыя светлыя будынкі. Высока ўзнімаюцца к блакітнаму небу дах новай школы, калгаснага клуба. Воддаль — вялікі малады сад. Пчаліная пасека. Басейн.

Узрасла, расквітнела родная вёска. Выраслі, падняліся з народных нізін і падругі Елены Кірэеўны: блізкая сяброўка — Маня працуе інжынерам-электрыкам, Маруся — народная настаўніца, Арына — урач.

На вялікім уздыме радзіма, на ўздыме свабодны народ, у росквіце родная вёска, родныя мясціны.

* * *

Многія здзіўляюцца, адкуль у Елены Кірэеўны столькі энергіі, парываў да працы.

Наша Елена — нястомны чалавек, — гаворыць другі сакратар РК КП(б)Б тав. Лысенкова.

І гэта не пустыя словы. Елена Жур атрымлівае дзесяткі, сотні пісем ад сваіх выбаршчыкаў. Яна разумее, што за кожным пісьмом стаіць жывы чалавек. На кожнае пісьмо дае вычарпальныя адказы, парады, аказвае патрэбную дапамогу сваім выбаршчыкам.

«Звяртаюся да вас, Елена Кірэеўна, як да нашага дэпутата. Мяне з малымі дзецьмі кінуў муж. Куды ўжо ні пісала — як у ваду кануў. Прашу вашай дапамогі».

Так піша грамадзянка Р. да свайго дэпутата т. Жур.

Елена Кірэеўна асабіста бярэцца за гэту справу, і праз кароткі час бегляца знаходзяць.

«Мой сын хварэе туберкулёзам, — піша выбаршчыца з Суцінскага сельсовета. — Прашу вас, тав. Жур, дапамагчы дастаць пуцёўку на курорт».

Тав. Жур ідзе ў саюз сярэдніх і пачатковых школ і дастае пуцёўку.

Не так даўно ў кабінет да Елены Кірэеўны зайшла пара маладых людзей.

— Не ладзіцца ў нас жыццё маладое, Елена Кірэеўна. Ён мяне не любіць. Грубіян ён.

— Наадварот, — перабіў сваю жонку, малады чалавек, — яна раўнівая. У яе перажыткі. А я чалавек сучасны.

Елена доўга і крапатліва гаварыла ім аб соцыялістычнай маралі, аб гуманнасці, дружбе, аб сям'і, каханні. Маладыя людзі даюць слова жыць у згодзе і выходзяць з кабінета задаволенымі.

У цэнтры раёна не было сярэдняй школы. Елена Кірэеўна едзе ў Мінск, звоніць, як яна гаворыць, у вышэйшыя дыстанцыі і дабіваецца асігнавання сродкаў на школу. У цэнтры раёна будуюць прыгожую каменную школу на 280 месц.

Жыхары вёскі Клятное звярнуліся да тав. Жур з пісьмом, у якім прасілі дапамагчы ім адрамантаваць дарогі. Тав. Жур на гэту справу мабілізавала навакольныя калгасы, і дарога была пабудована ў 2—3 тыдні на працягу дзесяткаў кіламетраў.

Па ініцыятыве Елены Кірэеўны ў калгасе імені Леніна Варашылаўскага сельсовета, пабудавалі клуб, лазню, дзіцячы сад.

Як сакратар райкома партыі, яна таксама праводзіць велізарную палітычную і арганізацыйную работу ў калгасах. Пухавіцкі раён з'яўляецца перадавым па развіццю жывёлагадоўлі, па сцягванню хутароў і адбудове дамоў. Раён заканчвае рамонт сельскагаспадарчых машын, ачыстку насення.

Так з простай вясковай пастушкі ў мінулым, пад праменнямі Сталінскай Канстытуцыі ўзнялася да дзяржаўнага дзеяча Елена Кірэеўна Жур. Так растуць, выхоўваюцца і ўзнімаюцца да вышынь народнага росквіту сотні, тысячы совецкіх жанчын, якія пад кіраўніцтвам вялікай партыі Леніна—Сталіна нястомна змагаюцца за пабудову комуністычнага грамадства.

А. Бялевіч.

В ПОСЛЕДНИЙ ЧАС

ПРИВЕТСТВИЯ ТОВАРИЩЕЙ КАЛИНИНА М. И. и МОЛОТОВА В. М.

в связи с 22-й годовщиной существования Литовской Республики

В связи с исполнившейся сегодня 22-й годовщиной существования Литовской Республики, Председатель Президиума Верховного Совета Союза ССР тов. Калинин М. И. послал приветственную телеграмму Президенту Литовской Республики г. А. Сметона.

Одновременно Народный Комиссар Иностранных дел товарищ Молотов В. М. послал приветственную телеграмму Министру Иностранных дел Литвы г. Ю. Урбшис.

ОТ'ЕЗД ГЕРМАНСКОЙ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ДЕЛЕГАЦИИ

15 февраля из Москвы выехали г. Риттер, Особоуполномоченный Германского Правительства по экономическим вопросам и германская Экономическая делегация во главе с г. Шнурре.

На Белорусском вокзале от'езжающих провожали: зам. Наркома Внешней Торговли тов. А. Д. Крутиков, торгпред СССР в Германии тов. Е. И. Бабарин, зав. протокольным отделом НКИД В. И. Барков, зав. Центрально-европейским отделом НКИД тов. А. М. Александров, нач. Экспортного Управления НКВТ тов. А. Ф. Иноземцев, нач. Импортного Управления НКВТ тов. В. А. Сергеев, и. о. нач. отдела договоров НКВТ тов. Д. Д. Мишустин, нач. протокольной части НКВТ тов. С. А. Вшивков и состав германского посольства во главе с поверенным в делах г. фон-Типпельскирх.

——«о»——

Зарубежные отклики на советско-германское хозяйственное соглашение

ГЕРМАНИЯ

Берлин, 14 февраля. (ТАСС). «Фелькишер беобахтер» пишет, что подписание советско-германского хозяйственного соглашения расширяет, укрепляет и усиливает сотрудничество между обеими странами. Речь идет о сотрудничестве не только на время войны, отмечает газета, но также и после ее окончания, когда оно будет иметь огромное значение для германского и советского хозяйства. Колоссальная территория Советского Союза богата сырьем, в котором Германия нуждается и будет всегда нуждаться. Германия может поставлять Советскому Союзу товары, в которых он нуждается. Разумеется, построенный на этой основе товарообмен, может достигнуть чрезвычайно большого оборота. Бесперспективность английской блокады стала для нас очевидна.

ЛИТВА

Каунас, 14 февраля. (ТАСС). Газета «Лиетувос айдас» указывает: «Советско-германская торговля, победившая политические и транспортные трудности, будет успешно развиваться и после окончания войны. Таким образом, английская блокада скорее сильно повредила странам английского блока, поставлявшим сырье Германии. Париж и Лондон хорошо понимают значение советско-германского хозяйственного соглашения и поэтому развивают кампанию против СССР и Германии».

ЛАТВИЯ

Рига, 14 февраля. (ТАСС). Газета «Брива земе» пишет: «Советско - германское хозяйственное соглашение полностью отвечает взглядам, высказанным в письмах Риббентропа и Молотова, опубликованных в прошлом году».

Газета «Заунакас зиняс» указывает на выгодность соглашения для обеих сторон и отмечает крупные успехи СССР в деле индустриализации страны и механизации сельского хозяйства, а также на огромные возможности развития советской и германской внешней торговли.

НА ЗАПАДНОМ ФРОНТЕ

Париж, 15 февраля.

В сообщении агентства Гавас от 14 февраля о положении на западном фронте говорится: „Несмотря на мороз, достигающий 20 градусов, можно отметить несколько эпизодов на фронте в течение истекших суток. Кроме обычной деятельности патрулей, в прошлую ночь отмечена неожиданная стрельба германской артиллерии в районе севернее Битш. С другой стороны германское командование продолжает практиковать ежедневные вылазки в районе восточнее Мозеля. Несмотря на неблагоприятные условия погоды, несколько самолетов-разведчиков совершили полеты в сопровождении истребителей. Немцы послали 3 самолета-разведчика в районы восточной и юго-восточной Франции".

Берлин, 15 февраля.

Верховное командование германской армии сообщает: „Во время разведывательной деятельности в пограничном районе южнее Саарбрюккена захвачено в плен несколько французских солдат. День 14 февраля прошел для германских военно-морских сил, в первую очередь для германских подводных лодок, особенно успешно. В этот день германские подводные лодки потопили пароходы противника общим водоизмещением в 58.000 тонн".

(ТАСС)

АНТИВОЕННОЕ ДВИЖЕНИЕ В АНГЛИИ

Лондон, 14 февраля.

В ближайшее время состоится годичная делегатская конференция национального профсоюза работников торговых предприятий. На повестку дня конференции поставлены 22 резолюции по вопросу о войне. Подавляющее большинство осуждает затеянную англо-французским военным блоком империалистическую войну. 6 крупных местных отделений профсоюза протестуют против сотрудничества лидеров генсовета трэд-юнионов с правительством и настаивают на выходе представителей профсоюзов из всех правительственных комитетов.

(ТАСС)

ФРАНЦУЗСКАЯ КОМПАРТИЯ ПРОДОЛЖАЕТ БОРЬБУ

Париж, 14 февраля.

Здесь арестовано 18 коммунистов, обвиняющихся в „восстановлении коммунистической организации" в 13 округе. Все арестованные переданы в распоряжение военных властей.

Кроме того, арестовано 5 человек за хранение и распространение антивоенных листовок. Среди них — Жанна Казнав — внучка участника парижской коммуны.

Агентство Рейтер сообщает, что полиция обнаружила на квартире у одной из арестованных коммунисток 500 экземпляров нелегально выходящей газеты „Юманите".

(ТАСС).

РЕПРЕССИИ ВО ФРАНЦИИ ПРОДОЛЖАЮТСЯ

Берлин, 14 февраля.

Как передает женевский корреспондент газеты «Дейтше альгемейне цейтунг», по всей Франции прокатилась новая волна полицейских преследований лиц, недовольных войной. По всей стране произведены многочисленные аресты. Лишь в одном Буш-дю-Рон снято с работы 74 чиновника, большинство которых арестовано. Арестованных ссылают в концентрационные лагери. Массовые аресты произведены внезапно. Они вызвали сильное возмущение населения Франции. Аресты сопровождаются бесцеремонными обысками. Во всех департаментах Франции полицией конфисковано большое количество антивоенных брошюр, плакатов, листовок.

Корреспондент газеты «Берлинер берзен цейтунг» передает из Брюсселя, что массовые аресты во Франции продолжаются. Французская реакция жестоко расправляется с противниками войны. Парижская полиция 12 февраля произвела ряд налетов на «подозрительные» элементы, арестовала несколько десятков человек и конфисковала много листовок антивоенного содержания.

(ТАСС)

Против поджигателей войны

Стокгольм, 14 февраля.

Руководство социал-демократической организации гор. Мальме (Швеция) исключило из партии известного социал-демократа Магнуса Нильтона за опубликованное им в коммунистической газете письмо в защиту действий Советского Союза.

После исключения Мильтон обратился к социал-демократическим организациям в Мальме с письмом, в котором заявил: „Социал-демократическая печать постоянно клеветала на Советский Союз, пытаясь свалить на него вину за события, происходящие в Финляндии.

Ответственность за войну на севере несут те, кто ответил категорическим „нет" на все предложения Советского Союза. Шведская социал-демократическая партия также повинна, ибо она поддерживала политику упорства Финляндии при переговорах с Советским Союзом, способствовала ее провокационной позиции. Советский Союз должен защищать мир, укрепить свои позиции и помочь братьям по классу освободиться от империалистического гнета, чтобы укрепить дело мира. Это сейчас и происходит. Поэтому помощь шведских реакционеров маннергеймовцам содействует лишь продлению военных действий в Финляндии, увеличивает страдания финского народа.

Советский Союз, строящий социализм, укрепляет дело мира, выступая в защиту финского народа. И этот факт я никогда не буду отрицать."

(ТАСС).

НА С'ЕЗДЕ АМЕРИКАНСКОГО КОНГРЕССА МОЛОДЕЖИ

Нью - Йорк, 14 февраля. (ТАСС). Как сообщает «Дейли уоркер», с'езд американского конгресса молодежи обратился с приветственной телеграммой ко всем организациям, входящим в международный молодежный конгресс. В телеграмме говорится, что народы всего мира желают жить в мире и в безопасности. С'езд призывает молодежь препятствовать распространению войны.

На снимке: тов. Медлинский В. А., лучший двухстаночник 4-го текстильного комбината в Белостоке. (Фото Сапир).

ПО ГОРОДУ И ОБЛАСТИ

——о——

НАРОДНЫЕ СУДЫ ПРИСТУПИЛИ К РАБОТЕ

В Белостоке приступили к работе три народные суды: народный суд Белостокского района (судья тов. Морозов), народный суд 5 участка г. Белостока (судья тов. Богдановский) и народный суд 1-го участка (судья тов. Медведская).

Всего в Белостоке будет создано 8 участков народного суда.

ПЕРЕСТРОЙКА ЗДАНИЯ ПОД ЛЕЧЕБНО-ТРУДОВОЙ ПРОФИЛАКТОРИЙ

Белостокский филиал Белгоспроекта изготовил по заказу Горздрава эскизный проект перестройки здания по ул. Крашевского 20.

В этом здании будет устроен лечебно-трудовой профилакторий на 30 мест (общежитие, мастерская, столовая, учебная комната и т. д.).

Перестройка здания обойдется в 70.000 рублей.

ПРЫЕЗД БРЫГАДЫ ЯЎРЭЙСКІХ СОВЕЦКІХ ПІСЬМЕННІКАЎ

Сёння ў Беласток прыязджае брыгада яўрэйскіх совецкіх пісьменнікаў г. Масквы. У састаў брыгады ўваходзяць вядомыя паэты і пісьменнікі Совецкага Саюза: паэт-ордэнаносец Перэц Маркіш, паэт-ордэнаносец А. Квітко, паэт-ордэнаносец С. Галкін, крытык-ордэнаносец праф. Нусінаў, драматург Кушніроў, паэт Росін, драматург Б. Аршанскі, празаікі Годынер і Гардон, паэт Олеўскі.

17 лютага адбудзецца вялікі агульна-гарадскі літаратурны вечар. На вечары з дакладам аб росце яўрэйскай совецкай літаратуры выступіць праф. Нусінаў.

18 лютага будзе арганізаван ранішнік для дзяцей і вечар для членаў арцелей саматужнікаў.

19 лютага адбудзецца сустрэча прыехаўшых пісьменнікаў з інтэлігенцыяй горада.

Адказны радактар Б. М. Зельманаў

Дирекция и фабком фабрики № 17 выражают соболезнование жене и родственникам по случаю безвременной смерти мужа и сына **БЕРМАНА ШМУЛЯ**

Дирекция, парторганизация, рабочие и служащие Государственной электростанции гор. Белостока с прискорбием извещают о скоропостижной кончине секретаря первичной парторганизации, члена ВКП(б), механика электростанции **СТРАДЗЕ Юлия Павловича** последовавшей 14 февраля 1940 г. в 19 час.

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: г. Беласток, будынак Аблвыканкома. Тэлефоны рэдакцыі: адказнога рэдактара—22; партаддзела і сакратарыята --23; сельскагаспадарчага, культурнага. літаратуры і мастацтва, школьнага і інфармацыйнага аддзелаў—17.62 выдавецтва і аддзел аб'яў—16-10; друкарня і начная рэдакцыя 5.21. Падпіску на газету прымае Саюздрук тэл. 5,14.

Упаўнаважаны абліта № 169. 1-я дзяржаўная друкарня ў г. Беластоку.